

הפחדנית

ויטלי ביאנקי

צייר ט. ארומינוי

1933

"שמעי, ארישקה, קחי דלי ותביאי מים מהבריכה
לשוקת. צריך לכבס.
וארישקה כבר מנפחת שפתיים
"אא - שם צפרדעים בבריכה."
"אז יש שם צפרדעים. אז מה?"
"הן קופצות. אני מפחדת מהן."
אין ברירה. פדורה בעצמה מביאה מים.

לבתה של האיכרה פדורה כולם קוראים
ארישקה-פחדנית. הילדה הזו כל כך פחדנית
הייתה שלא מוכנה לעשות אפילו צעד בלי אמא.

"תרדי למרתף, ילדה. תביאי קנקן חלב קר."
"אא – ובמרתף עכברים."
"נכון, שם עכברים. הם יאכלו אותך או מה?"
"יש להם זנבות ארוכים. אני מפחדת מהם."
"מה אפשר לעשות אתך, פחדנית!"
יום אחד פדורה הלכה עם הכפריים לאסוף חציר

"לכי ילדה לתלות את הכביסה בעליית הגג.
שתתייבש שם."
"אא – בעליית גג עכביש."
"אז מה?"
"הוא זוחל. אני מפחדת."
פדורה מניפה ידיים והולכת בעצמה.

הגיעה שעת צהריים. הלכה פדורה לחפש את בתה וראתה שארישקה באה מולה. פה שלה צבוע אדום בעסיס הפרי ובידיה סל מלא פטל.

"יפה, ילדה" שמחה פדורה "ואיפה מצאת כל כך הרבה גרגירים?"

"שם, אחרי הפלג שיחי פטל סמיכים."

"רק לחשוב לאן שהגעת! הרי אמרתי לך לא ללכת רחוק. חיות יכלו לטרוף אותך!"

"איזה חיות" עונה בצחוק ארישקה "סך הכל דובון קטן אחד."

עכשיו נבהלה פדורה:

"איך.. דובון? איזה דובון?"

"כזה חמוד, פרוותי כולו. אף קטן שחור, עיניים ירוקות-ירוקות."

"ישמור אלוהים! ולא פחדת?"

"מה היה לפחד? אמרתי 'שלום דובי!' והוא ברח, עלה על עץ בפחד ממני. קראתי לו 'רד דובי! לא אעשה לך דבר, רק אלטף אותך' והוא עלה עוד יותר גבוה. ולא ירד אלי. עכשיו

הוא יושב שם על העץ, הפחדן!"

לפדורה לב נעמד מפחד.

"ובסבך, ילדה, לא ראית כלום?"

"בסבך הלך מישהו, דרך על ענפים יבשים, מלמל בקול עבה. שם כנראה גם כן מישהו אסף פטל. ואני קראתי 'דוד, תעזור לי לתפוס את הדובון!' אבל הוא לא יצא." פדורה רק הרימה ידיים.

ארישקה לא זזה מאמא שלה אפילו צד אחד. ואז בא לפדורה רעיון.

"אולי תלכי לקצה היער לאסוף פטל. שם עכשיו הרבה פטל בשל. תאספי סל קטן."

ארישקה היא לקקנית גדולה. נמשכת לגרגירי יער כמו זבוב.

"איפה שיחי הפטל, אמא?"

"הנה, בקצה היער. בואי, אראה לך."

ארישקה ראתה את גרגירי הפטל על השיחים ורצה אליהם.

"אבל אל תלכי רחוק לתוך היער. ואם תשמעי משהו מפחיד, תקראי לי מיד. אני עובדת לא רחוק מכאן. לא

"טוב אמא" עונה הילדה כאילו לא שמעה מה אמא אמרה ורק מביטה על השיחים, איפוא הפטל גדול יותר.

הרי זה לא אחרת אלא הדובה בעצמה שחיפשה
את הדובון שלה! ואיזה מזל שלא טרפה את
הילדה!"

הכפריים, כשרק שמעו, תפסו מי גרזן, מי קלשון,
ורצו ליער.

כל זה קרה בשנה שעברה.

עכשיו הדובון גדל לדוב של ממש ולא זז מארישקה.
וארישקה בעצמה, היא עוד קטנה. רק לכיתה א' הולכת
ובקושי אפשר לראות את ראשה מעל השולחן בכיתה. אבל
היא כבר לא מפחדת מהדובון שלה למרות שהוא כבר
גדול. אפילו הסוסים נרתעים ממנו.
עכשיו לבתה של פדורה לא קוראים יותר ארישקה-פחדנית
אלא כולם קוראים ארישקה-עם דוב.
ורק לחשוב שהיא פחדה מעכברים!

בסבך שאחרי הפלג איתרו את הדובה, אבל היא
ברחה מהם, יחד עם הדובון שלה.
והדובון השני עדיין ישב על העץ, שם איפה
שהסתתר מארישקה. אותו הם הורידו ונתנו